

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.187/2026/12.

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2026. június 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terheltl és társa ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2026. február 16. napján kihirdetett 5.B.204/2024/50. számú – Terheltl I. r. vádlottat érintő – ítéletét megváltoztatja.

A vagyonekbevételek összege: 155 000 (egyszázötvenötezer) Ft.

Emellett vagyonekbevételezt rendel el az eljárás során lefoglalt 2 620 000 (kettőmillió-hatszázhuszezer) Ft-ra és a 10 (tíz) euró készpénzre is.

Egyéb részeken az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában tárgyalás tartását követően Terheltl I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért 3 év 10 hónap szabadságvesztésre, és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, megállapítva, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, akivel szemben 175 000 Ft erejéig vagyonekbevételezt rendelt el. Rendelkezett a

lefoglalt bűnjelekről (elkobzás, lefoglalás megszüntetés és megsemmisítés, illetőleg az I. r. vádlott részére kiadás), melyek közül a lefoglalt 2 620 000 Ft és 10 euró készpénzt a vagyonek kobzás és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta, végül kötelezte a terheltet 3 536 835 Ft bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen két irányban jelentettek be fellebbezést, kizárólag a bünteteskiszabást érintő rendelkezések ellen.

[3] Az ügyészség a határozat kihirdetésekor a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú és fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása céljából élt jogorvoslattal (50. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal 4. bekezdés). Indokai szerint a törvényszék által a törvényi minimum alatt kiszabott büntetés nem tükrözi kellően a bűncselekmény tárgyi súlyát és a vádlott személyének társadalomra veszélyességét, figyelemmel a társas elkövetésre, a vádlott által árult több fajta kábítószerre és további súlyosító körülményt képez a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények számának növekedése is. Ezért a joghátrány lényeges súlyosítását látta szükségesnek legalább a cselekmény büntetési tételének törvényi minimumát elérő mértékben (Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Főügyészség B.1035/2023/60.).

[4] Másrészt az I. r. vádlott és védője a szabadságvesztés enyhítése iránt, a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése érdekében terjesztettek elő perorvoslatot (50. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal 5-6. bekezdés). A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában nem vitatta, hogy az elsőfokon kiszabott büntetés a lehetséges büntetési tételkeretet figyelembe véve méltányosnak tekinthető, ugyanakkor álláspontja szerint az I. r. vádlott vonatkozásában megállapítható enyhítő körülmények, így kifogástalan büntetőjogi előélete, rendezett egzisztenciális viszonyai, feltáró jellegű beismerő vallomása és a büntetőeljárás során tanúsított együttműködő, a hatóságok munkáját segítő magatartása, kiskorú gyermekes családi állapota, és a bűncselekmény óta eltelt idő a szankció enyhítését alapozzák meg. Indítványozta ezért a büntetés enyhítését oly módon, hogy végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kerüljön kiszabásra (10. sorszámú másodfokú irat).

[5] Megjegyzendő, hogy a jelen büntetőeljárásban szintén érintett II.r. II. r. vádlottra az elsőfokú bíróság az ügyet 2024. október 16-án elkülönítette, majd büntetőjogi felelősségét a Nyíregyházi Törvényszék 5.B.382/2024/2. számú és a Debreceni Ítéltábla Bf.I.707/2024/7. számú, 2025. február 6. napján jogerős ügyszózatot hozó határozataiban külön bírálta el.

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.360/2024/7. számú észrevételében az I. r. vádlott terhére bejelentett ügyészségi fellebbezést és indokait fenntartva, a védelmi érveket alaptalannak találva a sérelmezett ítélet részbeni megváltoztatását, a büntetés súlyosítását, további észrevételei szerint az elrendelt vagyonek kobzás összegének helyesbítését és kiterjesztését indítványozta az I. r. vádlottól lefoglalt készpénzre, egyebekben pedig a határozat helybenhagyását tartotta alaposnak.

[7] A másodfokú bíróság a fellebbezések elbírálására a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdését alkalmazva először tanácsulást tűzött ki, majd a jogorvoslatokat az 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, tekintettel arra, hogy a védő a Be. 598. § (5) bekezdése szerinti törvényes határidőben nyilvános ülés tartását indítványozta (7. számú utóirat), melyen az ügyészség képviselője az átiratában foglalt előzetes bejelentése szerint nem kívánt részt venni.

[8] A nyilvános ülésen a védő a fellebbezés irányát és írásban előadott indokait változatlan tartalommal fenntartva az I. r. vádlott rendezett családi és személyi körülményeire, valamint a részletezett enyhítő körülmények nyomatékára figyelemmel a büntetés végrehajtásának felfüggesztése mellett érvelt.

[9] Terhelt I. r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta, jelezve, hogy a cselekmény elkövetését majd a vele szemben elrendelt letartóztatás megszüntetését követően életmódot váltott és jogkövető magatartást folytat.

[10] A büntetés súlyosítását célzó ügyészégi és az enyhítésre irányuló védelmi jogorvoslatok egyaránt alaptalanok.

[11] Figyelemmel arra, hogy a perorvoslatokat kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése szerint.

[12] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a büncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont, aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelmszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[13] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ebben az esetben az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes. Mindez irányadó az ún. objektív (külső) tényekre és az elkövetőnek a cselekményéhez fűződő érzelmi-akarati viszonyát jellemző belső, tudati tényekre is. Korlátozott felülbírálat esetén a történeti tényállás kizárólag a kijavítás szabályai szerint érinthető (BH2022. 34.III.), melyre azonban jelen ügyben nem volt szükség.

[14] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a-h) pont], sem olyan relatív eljárási hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a-d) pont], ami az érdemi felülbírálatot kizárta volna.

[15] Az ügy sajátossága, hogy az elsőfokon megtartott előkészítő ülésen az I. r. vádlott a bűnösségét beismerő nyilatkozatot tett és a tárgyalás jogáról is lemondott (12. számú jegyzőkönyv 3. oldal), ennek ellenére a törvényszék az ügyben tárgyalást tűzött ki, melyre további bizonyítás, orvosszakértői vélemény beszerzése és a vegyész szakértői vélemény kiegészítése miatt került sor. Az I. r. vádlott a bűnösséget beismerő nyilatkozatát a bizonyítás ismeretében a tárgyaláson is megismételte, azt az elsőfokú bíróság ezúttal már elfogadta (48. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal, I. számú végzés). A törvényszék helytállóan járt el, amikor az előkészítő ülésen még nem hozott érdemi döntést, mert annak a feltételei a beismerő nyilatkozat ellenére ekkor valóban nem álltak fenn. Az előkészítő ülésen történő befejezés az eljárás hatékonyságát jelentősen segítheti, meggyorsíthatja, de csak a törvényben írt perjogi feltételek együttes teljesülése esetén, melynek a beismerő nyilatkozat megtétele csupán az egyik, bár kétségtelenül fontos része. Az adott esetben az elrendelt – egyébként a terhére rótt kábítószer össz mennyisége tekintetében a vádlott számára kedvezőbb eredményt hozó – bizonyítás elvégzése valóban szükséges volt az ügy teljeskörű felderítése, majd megállapított tényállás megállapítása érdekében.

[16] A felülbírálat kiterjesztése során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést Terhelt I. r. vádlott bűnösségére. Nem volt észlelhető olyan körülmény, mely a felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé.

[17] Az I. r. vádlott cselekményének minősítése is megfelel az anyagi jognak. A terhelti cselekvőség valóban a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatóba ütköző, és a (3) bekezdés szerint a jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét valósította meg.

[18] A büntetés kiszabásakor értékelendő bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság gyakorlatilag feltárta, közülük a társas elkövetésre utalást azonban mellőzi az ítéltábla, mivel az irányadó és a törvényi rendelkezés folytán kötött tényállásból az ilyen elkövetési formát alátámasztó szándékegység nem állapítható meg és a cselekmény minősítése – egyébként a vádhatósági álláspont szerint is – nélkülözi a társtettesi elkövetői minőséget. Ettől függetlenül a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a törvényszék az I. r. vádlottal szemben az enyhítő és súlyosító tényezőket a nyomatékuknak megfelelően értékelve a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló szabadságvesztést és közügyektől eltiltást szabott ki, mely kifejezi az elbírált büntett tárgyi súlyát és az elkövető társadalomra veszélyességének mértékét is. A szabadságot elvonó büntetés tartamának a különös részi törvényi minimumhoz képest enyhítő szakasz alkalmazása mellett egyszeres leszállással való meghatározása, és az azzal arányos mellékbüntetés a vádlott teljes körű beismerése, a hatóságokat segítő magatartása, megbánása, mindenben rendezettnek tekinthető személyi, családi és egzisztenciális körülményei mellett részben ellensúlyozzák az ellene szóló tényezőket, így a másodfokú bíróság sem a büntetés súlyosítására, de az értékesített kábítószerfajták száma, mennyisége miatt a már elsőfokon igen méltányosan meghatározott tartam további enyhítésére sem látott alapot a törvényi előfeltételek hiányában. Rámutat a másodfokú bíróság, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának eggyel enyhébb, börtön fokozatban történő megállapítása a hasonló büntettek elkövetőihez képest szintén méltányosan, az I. r. vádlott kedvező személyi körülményeit maximálisan értékelve, a törvény által biztosított lehetőség [Btk. 35. § (2) bekezdés] teljes kimerítésével került sor.

[19] Az I. r. vádlottal szemben pénzösszegben elrendelt vagyoneklobzás összegének meghatározása ellenben téves, mert az irányadó tényállásban rögzített értékesítések szerint az említett időszakban 175 000 Ft helyett valójában 155 000 Ft-tal gazdagodott ([17]-[22] bekezdések), míg a [16] bekezdésben írt többletet (8 000 Ft) az eljárás másik érintettje, II.r. II. r. vádlott értékesítette, melyre a vonatkozásában rendelt el vagyoneklobzást a Nyíregyházi Törvényszék 5.B.382/2024/2. számú és a Debreceni Ítéltábla Bf.I.707/2024/7. számú jogerős határozataiban. Így a másodfokú bíróság az I. r. vádlottal szemben elvonandó összeget utóbbira helyesbítette. Abban is egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyészséggel, hogy a nyomozás során fogatosított kutatás keretein belül lefoglalt forint és euró készpénz lefoglalásának megszüntetésére és kiadására – még a visszatartásuk mellett – sem kerülhet sor az I. r. terhelt számára, mert e pénzösszegek esetleges legális eredetét a Btk. 74/A § (3) bekezdése szerinti fordított bizonyítási teher alapján a vádlott nem igazolta hitelt érdemlően, ezért a Btk. 74/A § (1) bekezdés b) pontjában és (2) bekezdés a) pontjában írt törvényi vélelem folytán vagyoneklobzás tárgyát képezik, következésképp a másodfokú bíróság az említett vagyoni jellegű intézkedést e pénzösszegekre is kiterjesztette. A bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyona a vagyoneklobzás nem mellőzhető [BH2017. 142.]

[20] A támadott határozatnak az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező egyéb – így az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával, a feltételes szabadságra

bocsáthatóság lehetőségével, a további bűnjelekkel és a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos – rendelkezései mindenben megfelelnek a törvénynek.

[21] A kifejtettetekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a járulékos rendelkezéseket érintő szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helyes indokai folytán helybenhagyta.

[22] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú végzés ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2026. június 18.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Bakó József sk. előadó bíró, Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 5.B.204/2024/50. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.187/2026/12. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 18.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke